

sred. XIX. st. (pijevnice, tronovi, klupe). — U Domovinske ratu 1991–92. oštećen je franjevački samostan s crkvom, osobito zvonik.

LIT.: J. Brunšmid, Prethistorijski predmeti željeznoga doba iz Šarengrada u srijemskoj županiji, VJHAD, 1900, str. 59 i 68. — O. P. Belavić, Povijest samostana crkve šarengradske, Srijemske novine, Vukovar, 14. X. 1911. — M. Barbarić, Crte iz prošlosti Šarengrada, Osijek 1917. — G. Szabo, SG, str. 148–149. — A. Bauer i K. Nemeth, Muzeji i arhivi, Zagreb 1957. — Muzeji Slavonije, Osijek 1957. — D. Jurman-Karaman i D. Mladinov, S evidencijom putovanja u kotaru Vinkovci, Vijesti MK, 1958, 4, str. 106. — Umjetnost XVIII. stoljeća u Slavoniji (katalog), Osijek 1971. — V. Radauš, Srednjovjekovni spomenici Slavonije, Zagreb 1973. — Horvat–Matejčić–Prijatelj, Barok. — D. Vukičević–Samaržija, Sakralna gotička arhitektura u Slavoniji, Zagreb 1986. — V. Cvetko i Z. Karač, O istraživanju utvrde Šarengrad, Vijesti MK, 1986, 3–4. A. Ht.

ŠARENI MAJSTOR, anonimni kasnogotički slikar koji je u trećoj četvrtini XV. st. djelovao u Istri. U grobljanskoj crkvi Sv. Marije od Lakuća pokraj Dvigrada izradio je ciklus fresaka (Majestas Domini, apostoli, Navještenje, sveci), te freske u kapelici Sv. Antuna pred Dvigradom (Majka Božja sa svecima). On je i autor dijela fresaka u crkvi Sv. Marije u Oprtlju gdje je u donjem nizu južnoga zida i na sjev. zidu oslikao kristološki i marijanski ciklus.

LIT.: B. Fučić, Istarske freske, Zagreb 1963.

R.

ŠARIĆ-JOVAN, Ljerka, keramičarka (Nova Gradiška, 13. VI. 1913 – Zagreb, 7. II. 1994). Počela stvarati 50-ih godina kao samouka. Radi dekorativnu i uporabnu keramiku (vaze, tanjuri, čajnici, vrčevi). Osobitu pozornost posvećuje obradi površina na kojima eksperimentira glazurama mrežasta izgleda. — Samostalno izlagala u Ljubljani (1953) i Zagrebu (1953, 1960, 1963, 1966).

LIT.: O. Klobučar, Moderne kroatiskche Keramik (katalog), Wien 1956. — M. Baričević, Povijest moderne keramike u Hrvatskoj, Zagreb 1986. Ma. B.

ŠAŠEL, Jakov, slikar i puškar (Kapela u Koruškoj, 25. VII. 1832 – Karlovac, 28. III. 1903). U Novome Mestu imao puškarsku radionicu i predavao crtanje na gimnaziji. Od 1857. živi u Karlovcu, gdje uz portrete (*Autoportret*, 1860; *Portret Dragojle Jarnević*) te sakralne i pov. kompozicije slika vedute grada (*Veduta Karlovca sa željeznicom; Karlovac s Dubovca*) koje odlikuju precizna deskripcija, ali i pomalo naivna koncepcija. Na Prvoj gospodarskoj izložbi u Zagrebu 1864. izlaže dvije puške i album *Bilder aus dem Oriente...* sa 34 gvaša (Gradski muzej Karlovac).

LIT.: A. Simić-Bulat, Sjeverozapadna Hrvatska, u katalogu: Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj, Zagreb 1961, str. 27, 216. — Ista, Slikarstvo u Karlovcu devetnaestoga stoljeća (katalog), Karlovac 1978. R. He.

ŠATARA, Antun, arhitekt (Janjina na Pelješcu, 29. IX. 1932). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1958, usavršavao se u biou Van den Broeka i Bakema u Rotterdamu. Od 1959. radi u Urbanističkom zavodu za Dalmaciju u Splitu. Autor je velikoga broja stambenih, poslovnih, školskih, trgovačkih i hotelskih objekata na srednjem Jadranu. Projektirao je robnu kuću »Prima«, kinodvoranu »Central«, poslovnu zgradu »Jadrantekstila« i niz stambenih zgrada; rekonstruirao je hotel »Park«, proširio hotel »Split« — sve u Splitu. Na otoku Hvaru projektirao je više hotela: »Mina« i »Jadran« u Jelsi, »Adriatic« u Vrboskoj, »Delfin« i »Slavija« u Hvaru.

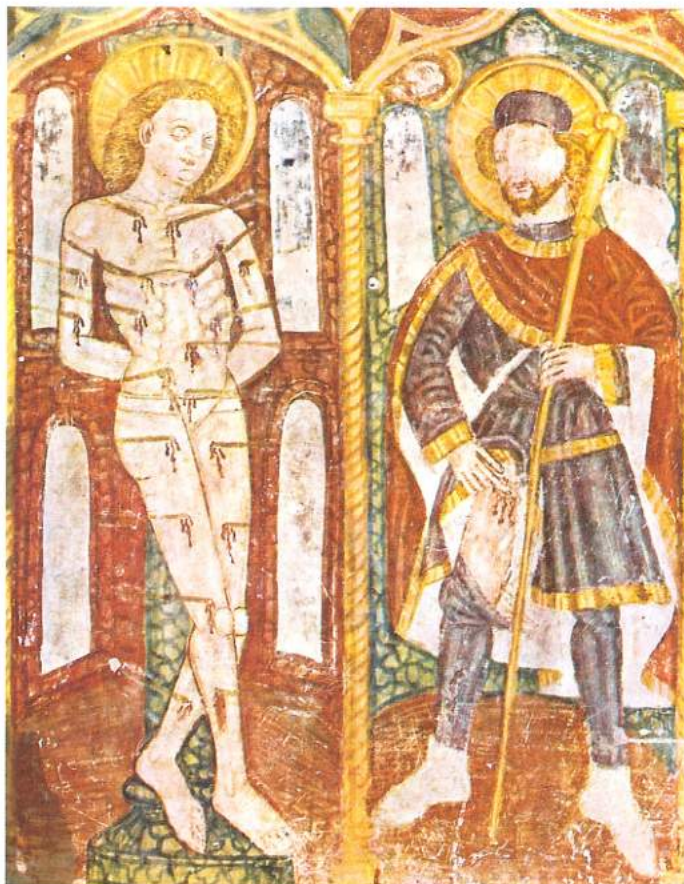
LIT.: L. Perković, Osvrt na arhitektonska ostvarenja Urbanističkog biroa, Urbs, 1967, 7. — Z. Perković, Vrijeme gradi, vrijeme razgrađuje, ČIP, 1987, 3. Š. Jč.

ŠČRBINEC, dvorac SI od Zlatara. Jedan je od najstarijih dvoraca Hrvatskoga zagorja. Već 1450. bio mu je vlasnik Petar Ščerbinski de Ščerbinec. Poslije obitelji Bužanić de Bužan od kraja XVII. st. do danas vlasnici su mu članovi plemićke obitelji Kiš. Dvorac je jednokatni, građen od kamena, više puta pregrađivan, a očuvani su u njemu gotički dovratnik, kamene kružne stubi i strijelnice. U dvorištu, od nekadašnjih gospodarskih zgrada, održala se simnica u obliku čardaka.

LIT.: G. Szabo, Kroz Hrvatsko zagorje, Zagreb 1939, str. 88. — M. Obad Ščitaroci, Dvorci i perivoji Hrvatskoga zagorja, Zagreb 1991. R.

ŠČEDRO, otočić uz J obalu otoka Hvara. Prema očuvanim gomilama, naseljen već u prapovijesti; iz rim. su doba ostaci mozaika, vjerojatno dio ladanjske vile u uvali Rake. U uvali Mostir su ruševine starokršć. crkve, pregrađivane u ranome sr. vijeku. Tu je i dominikanski samostan iz XVI. st., napušten u XVIII. st.

LIT.: N. Duboković, Mostir na Ščedru, ČIP, 1956, 46. — Ista, »Ecclesia in Mari« na Ščedru, ibid., 1958, 72. — D. Berić, N. Duboković–Nadalini i M. Nikolanci, Popis spomenika otoka Hvara, Split 1958, str. 58, 84. — N. Petrić, Arheološka istraživanja otoka Hvara, Hvarski zbornik, 1975, 3. — I. Fisković, O ranokršćanskim spomenicima naronitanskog područja, u knjizi: Dolina rijeke Neretve od prethistorije do ranog srednjeg vijeka, Split 1980. N. B. B.

ŠARENI MAJSTOR, Sv. Sebastijan i Sv. Rok, detalj freske u crkvi Sv. Marije u Oprtlju

ŠČIT, selo i franjevački samostan u Rami, J Bosna. Osnovan je u drugoj pol. XV. st., ali je tijekom XVI. i XVII. st. u više navrata razaran — sve do 1697, kada se narod iselio u Sinj. God. 1857. sagrađena je rezidencija u stilu starih franjevačkih »kuća«, a 1881. podignuta je prostrana crkva; nova samostanska zgrada građena je 1914–31. Bogata knjižnica i riznica

